

# Els parcs naturals, una oportunitat pel territori

*Article d'opinió de Francesc Viaplana i Jordi Peiró en motiu del Dia Internacional dels Parcs Naturals*

[despiece]Senyor director,

Aquest 24 de maig hem celebrat el Dia Internacional dels Parcs Naturals. A Catalunya per definició són espais amb valors naturals qualificats, la protecció dels quals es fa amb l'objectiu d'aconseguir-ne la conservació d'una manera compatible amb l'aprofitament ordenat dels seus recursos i l'activitat dels seus habitants. I aquesta compatibilitat és clau, ja que existeixen d'altres figures de protecció del territori que justament eleven el grau de restriccions. De parcs naturals n'hi ha de marítims i terrestres, aquest article, com a pirinencs que som, l'enfoquem pensant en els terrestres.

Tot habitant d'un territori amb un parc natural n'hauria d'estar orgullós, ja que disposar d'aquesta qualificació denota un entorn envejable. Un parc natural et situa en el mapa, potser hi ha gent que no sap on és Fórns o Araós, però la majoria sí que reconeix el Parc Natural del Cadí-Moixeró i el Parc Natural de l'Alt Pirineu. Aquestes figures de protecció poden generar activitat econòmica de diverses maneres, per exemple visites educatives, projectes d'investigació, activitat turística, gestió ordenada dels recursos, etc.

Amb totes aquestes qualitats, tot sembla encaixar a la perfecció, però com acostuma a passar la realitat no acaba de lligar amb la teoria. Una mostra d'això és que hi ha habitants d'aquests territoris protegits que perceben els parcs com una imposició metropolitana i una limitació dels seus drets.

Certament, hi pot haver algun cas en que la direcció d'aquests espais confongui o pretengui que la gestió d'un parc natural sigui molt similar a un parc nacional o una reserva integral, i això confronta totalment amb el que ha de ser un parc natural. Com dèiem al principi, una parc natural ha de compatibilitzar l'activitat dels seus habitants i l'aprofitament dels seus recursos amb la protecció del medi.

Un altre aspecte que potser caldria millorar són els òrgans de governança, el que avui en dia són els òrgans rectors. A l'Alt Pirineu i l'Aran la majoria de la superfície dels parcs naturals és propietat dels Ajuntaments i de les Entitats Municipals Descentralitzades. Tot i això, la seva incidència en la presa de decisions és molt menor. Al nostre entendre es podrien democratitzar més aquests òrgans rectors modificant l'encaix actual de les entitats locals en l'òrgan de governança, o directament buscar un altre tipus de model, potser valorant d'altres estructures que actualment estant donant bons resultats en països europeus.

Els parcs naturals són un patrimoni del país, que cal conservar i protegir, i si és possible millorar. Han de ser percebuts per tothom com uns espais a preservar per tots els seus valors. S'hi han de dedicar els recursos necessaris perquè les generacions futures en puguin gaudir i perquè les presents en disfrutin. Ningú hauria de veure un parc natural com una imposició, sinó com una autèntica oportunitat pel territori.

[nointext]

**Francesc Viaplana**

Vicelalcalde de la Seu d'Urgell

**Jordi Peiró**

Secretari de Transició Ecològica d'ERC Alt Pirineu i Aran[/despiece]  
[noticiari]68/12444[/noticiari]